

இளைஞர்களுக்கு வழி விடுவோம்! (12)

பூக்கள் நூறு பூக்கட்டுமே!

கலைஞர் கடிதம்!... முதல் பக்கத் தொடர்ச்சி

மாவோ மீது அன்பு வைத்திருந்த போராளியர் ஒருவரின் பரிந்துரையில் பீகிங் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்தில் உதவியாளராக மாசேதுங் நியமனம் பெற்றார். மாவோ 1919ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஹுனானுக்குத் திரும்பினார். 1921ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் சாங்ஷா வில் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அமைப்புக் கிளையை அமைக்க மாவோ உதவினார். பிறகு ஹுனான் மாகாணக் கட்சியின் செயலாளரானார்.

விவசாயிகளின் புரட்சிகரத் தன்மையின் காரணமாக, அந்த வர்க்கத்தின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரதான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என மாசேதுங் வலியுறுத்தினார். ரஷ்யப் புரட்சியின் போது, வெனிஸ், தொழி லாளர்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து மிகப் பெரும் மாற்றத்திற்கு வழி வகுத்தார். ஆனால், மாசேதுங் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அனைவரையும் ஓரணியில் திரட்டிப் போராட வேண்டும் என்று விரும்பினார். 1927-ல் அகில சீன விவசாயச் சங்கத்திற்கு தலைவரானார்.

கோமின்டாங் வலதுசாரி தலைவர்கள் இரானுவ நடவடிக்கையின் மூலம் கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர் இயக்கச் செல்வாக்கை அழிப்பது என்று முடிவு செய்தனர். அதன் தொடர்ச்சியாக, 1927, மார்ச் மாதத்தில் சியாங்கே ஷேக் இரானுவத்தினர், ஷாங் ஹாய் மாநகரத்துக்குள் நுழைந்து சீனர்களின் குடியிருப்புப் பகுதிகளை பிடித்துக் கொண்டனர். சியாங்கே ஷேக் ஒரு போட்டி அரசாங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டார். இதற்கு உலக ஏகாதி பத்தியங்கள் அங்கீகாரம் அளித்தன. தனது சொந்த அரசுசேய் உதறித்தள்ளி, போட்டி அரசாங்கம் அமைத்த சியாங்கே ஷேக், ஷாங்ஹாய் மாநகரில் கம்யூனிஸ்ட் மீதும் தொழிற்சங்கங்கள் மீதும் போர் தொடுத்தார். இவர்கள் அனைவரையும் வேட்டையாடி, நூற்றுக் கணக்கானவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளி, ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கைது செய்து மாபெரும் துரோகத்தை அரசாங்கேற்றினார். சியாங்கே ஷேக் கட்டுப்பாட்டில் வந்த கோமின்டாங் அரசாங்கம், சன்யாட்சன் வகுத்தளித்த கொள்கைகளான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு ஆகியவற்றிற்குத் துரோகம் செய்து, ஏகாதிபத்திய வாதிகளுடன் கைகோத்துக் கொண்டது.

சீனச் செம்படையும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தீரமிக்கப் போர் நடத்தியும்கூட, சியாங்கே ஷேக்கின் “சுற்றி வளைத்துத் தாக்குவது” என்ற உத்தியை எதிர் கொள்ள முடியவில்லை. முழுமையாக அழிக்கப்படுவதிலிருந்து தப்புவதற்காக 1934, அக்டோபரில் முற்றுகையிடப்பட்ட தளங்களிலிருந்து முற்றுகையை உடைத்துக் கொண்டு, செம்படையும், கம்யூனிஸ்ட்களும் வெளியேறி

வரலாறு கண்டிராத நீண்ட நெடும் பயணத்தைத் தொடங்கினர்.

மாசேதுங், சூ என்லாய் தலைமையில் செம்படையின் பிரதான பிரிவுகள் 85,000 வீரர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் 15,000 பேர் சியாங்ஸி மாகாண முற்றுகையிலிருந்து துணிந்து வெளி யேறி, வடமேற்கே 3000 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஸ்ஜெசுவான் பிரதே சத்தை நோக்கிப் பகலிலும், அதிகமாக இரவு நேரத்திலும் மழை, இடி, மின்னல், வெயில் என்று பாராமல் ஓராண்டு நடைபயணத்தை மேற்கொண்டனர். ஆண்டு முழுவதும் நாளொன்றுக்கு நடந்த தூரம் 26 மைல்கள் ஆகும். நிரந்தரமாகப் பணி மூடியிருந்த 5 மலைத் தொடர்கள் உள் ளிட்ட 18 மலைத் தொடர்களையும், 24 ஆறுகளையும், 62 மாநகரங்கள் மற்றும் நகரங்களையும் அவர்கள் கடந்து சென்றனர். இது உலக வரலாற்றில் ௩௫ இணையில்கா நிகழ்ச்சி! வேறுசில பிரதேசங்களிலிருந்தும் செம்படையினர் வடக்கு ஷான்க்சி வந்து சேர்ந்தனர்.

முதல் மாதத்திலேயே 25 ஆயிரம் பேர் மரணமடைந்தனர். பதினோரு மாகாணங்கள் வழியாக சுமார் 10 ஆயிரம் கிலோமீட்டர் தூரம் காடு, மலை, வனாந்தரப் பிரதேசங்களைக் கடந்து, வரும்வழியில் பலர் மாண்டும், புதிதாகப் பலர் சேர்ந்தும், கிராமப்புறப் பிரச்சாரத்தில் இருபது கோடி மக்களைச் சந்தித்தும், இறுதியில் வெற்றிகரமாக வந்து சேர்ந்து, உலக வரலாற்றில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட்கள் இணையற்ற வீரகாவியம் படைத்தனர்.

நெடும்பயணத்திற்காகவே மாவோ தன்னுடைய கைப்பொட்டியைத் தூக்கி வெறிந்து விட்டார். நெடும்பயணத்தில் புகைப்பிடிப்பதன்பது ஒரு ஆடம்பரம் என்று கருதப்பட்டதால் மாவோ தான் வழக்கமாக புகைப்பிடிக்கும் சிகரெட்டுகளை துறந்தார். அவர் பயணம் தொடங்கியபோது அவர் மலேரியாவிலிருந்து ஓரளவு குணமாகிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய வீரர்களில் ஒருவர் அவர் நலிந்து, மெலிந்து போயிருந்தார் என்று விவரித்தார். மாவோ ஓய்வுக் காக ஒரு தூக்குப் படுக்கையில் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட நேரம் தவிர, மற்ற நேரங்களில் எல்லாம் தனது சக தோழர்களோடு நடந்தே சென்றார். பயணம் சென்ற வர்களில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் இருந்தனர். அவர்கள் கட்சி மற்றும் அரசின் உயர்ந்த பதவிகளில் இருந்தோரின் மனைவியர் ஆவர். பிற பெண் களும், மாவோவின் இரு குழந்தைகள் உட்பட அனைத்துக் குழந்தைகளும் விவசாயக் குடும்பங் களிடையே விட்டுச் செல்லப்பட்டனர். அவர்களைப் பிறகு கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை. பயணம் தொடங்கிய போது,

மாவோ வின் துணைவியார் ஹோ ஜீ சென் கருவூற்றுச் சில மாதங்கள் ஆகியிருந்தன. பயணத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே அவர் குண்டு தாக்குதலில் காயமடைந்தார். அவருடைய உடலில் 25 குண்டுத் துகள்கள் இருந்தன.

லி ஃபு சன்னின் மனைவி சாய் சோங், செள என் லாயின் மனைவி டெங் யிங் காவோ ஆகியோர் நெடும் பயணத்தில் இருந்த புகழ் பெற்ற பெண்மணிகள் ஆவர். இருவரும் காச நோயால் துன்புற்றனர்.

படை வீரர்களில் ஒருவர் இந்த நெடும் பயண வழியைப் பற்றி பின் வருமாறு நினைவு கூர்கிறார் :

“நாங்கள் குறுகிய, அபாயமிக்க பாதைகள் வழியாக, குறுகிய கண வாய்கள் வழியாக, குறுகிய பாலங்கள் வழியாகக் கடந்து செல்லும்போது அல்லது பனி சில்லிடும் நீரோட்டங்களை நீந்திக் கடக்க வேண்டியிருந்த போது, மிக மோசமான சோதனைகளை எதிர்கொண்டோம். அதுபோன்ற சமயங்களில் எங்களது முன்னோடிப் படைவேகம் குன்றும்; பின்மூலப் படையோ ஓரடி முன்வைத்தால் பத்தடி நின்று கொண்டேயிருக்கும். எங்களால் முன்னேறிச் செல்ல முடியாது அல்லது அமர்ந்து ஓய்வெடுக்க முடியாது. சில வீரர்கள் நின்றவாறே உறங்கி விடுவார்கள். சில சமயங்களில், சீற்றத்துடன் வரும் புயல் காற்றினூடே எங்கள் உடல்களின் மீது மழை சாட்டையாய் விளாச, நாங்கள் அணிவகுத்துச் சென்றோம். இந்தச் சூழ்நிலைகளில் நாங்கள் எங்கள் கைவிளக்குகளைப் பயன்படுத்த முடியாது. பாதைகளோ வழக்கிக் கொண்டு அபாயகரமான வையாக இருந்தன. சில சமயங்களில் நாங்கள் இரவில் குறைந்த தூரமே நடந்தோம். மழையில் நனைந்து இரவெல்லாம் வெட்ட வெளியில் கழிக்க நேரிட்டது. மலைப் பாதையின் அகலம் இரண்டடிக்கும் மேல் எங்குமே இல்லை. ஒருவர் எப்படியாவது அந்தப் பாதையில் படுத்துவிட்டு, திரும்ப முனைவாரானால் மலைச் சரிவில் உருண்டு செல்வதைத் தவிர்க்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் பெரிய பெரிய கற்பாறைகள் துருத்திக் கொண்டிருந்தன. பாதைகூட கூரிய கற்கள் நிறைந்ததாக இருந்தது.”

அசைக்க முடியாத இலட்சிய வெறியோடும், உறுதியான மனநிலையோடும் நெடும்பயணத்தில் கலந்து கொண்ட வீரர்களுக்கு, கொடிய அனுபவங்களாக நேர்ந்த உடல் உபாதைகள் குறித்து நெடும்பயணத்தில் கலந்து கொண்ட மருத்துவர் நெல்சன் ஃபு என்பவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார் :

“நெடும்பயணத்தின்போது எங்களில் மிகப் பலருக்கு இதய நோய் வந்தது. மேலும் பலருக்கு அதிக மனஅழுத்தத்தின் காரணமாக நரம்பியல் கோளாறுகள் ஏற்பட்

டன. நெடும்பயணம் முடிவற்ற உடனேயே எங்களில் எண்ணற்றோருக்கு கால்களிலும், பாதங்களிலும் புண்கள் ஏற்பட்டன. மோசமான நிலைமைகள் காரணமாகவும், காயங்கள் காரணமாகவும், பொதுவான ரத்த சோகை காரணமாகவும் அப்புண்கள் ஏற்பட்டன. நெடும்பயணத்திற்காக ஆயிரம் டாலருக்கு மட்டுமே மருந்து பொருட்கள் மற்றும் மருத்துவக் கருவிகளை எங்களால் வாங்க முடிந்தது. க்யாங்சி, க்வாங்டங் மற்றும் ஹுனானில் மலேரியா, வயிற்றுப் போக்கு ஆகியவை முதன்மையான துன்பங்களாக இருந்தன: ஸ்ஜெகுவான், காங்சு மற்றும் ஷென்சியில் வயிற்றுப்போக்கு, டைபாய்டு மற்றும் இன்ஃப்ளுவென்சா ஆகியவையும், சிகாங்கில் மலைநோய், செரியாமை, டைபாய்டு மற்றும் ஒரு வகைக் கண்நோய் ஆகியவையும், ஷென்சியில் காலரா, மூளைக்காய்ச்சல் போன்ற நோய்களும், யுனானில் அயோடின் குறைவால் தைராய்டு தொல்லைகளும் பெருந்துன்பங்களாய் அமைந்தன.”

அமெரிக்க செப்தியாளர் எட்கர் ஸ்நோ என்பவர், “சீனாவின் மீது ஒரு சிவப்பு நடத்திரம்” என்ற தனது நூலில் நெடும்பயணத்தின் சில பகுதிகளை பின்வருமாறு விளக்குகிறார் :-

“சாகசம், ஆராய்ச்சிப் பயணம், கண்டு பிடிப்பு, மனிதத் துணிச்சல் மற்றும் கோழைத்தனம், களிப்பு மற்றும் வெற்றி, துன்பம், தியாகம் மற்றும் விசுவாசம், இவையெல்லாம் கடந்து மனிதனிடமோ, இயற்கையிடமோ, கடவுளிடமோ, மரணத்திடமோ தமது தோல்வியை அனுமதிக்காத ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்களின் சவாலைப் போன்ற மங்கா மனவெழுச்சி, இறவா நம்பிக்கை மற்றும் வியத்தகு புரட்சிகர நன்மைபிக்கை இவையெல்லாமும், இன்னும் கூட பலவும், நவீன காலங் களில் இணையற்றதானதொரு இந்த நெடும்பயணத்தின் வரலாற்றில் புதைந்து கிடப்பதாகத் தெரிகிறது.”

“நீண்ட பயணத்தின் சோதனைகளைக் கண்டு

செஞ்சேனை அஞ்சவில்லை!
ஆயிரம் மலைகளையும் நதிகளையும்
அது ஒரு பொருட்டாகக் கருத வில்லை!”

என்று நெடும்பயணத்தின்போது இயற்றிய கவிதை ஒன்றில் மாவோ குறிப்பிட்டிருந்தார்.

நெடும்பயணத்தின் வழியில், 1935, ஜனவரி மாதத்தில் கட்சியின் தலைவராக மாசேதுங் நியமிக்கப்பட்டு, மத்தியக் கமிட்டி மற்றும் செஞ்சேனை ஆகியவை மாசேதுங் தலைமையில் கொண்டு வரப்பட்டன.

பேச்சுவார்த்தை மூலம் சுமுகமாகத் தீர்ப் பேசுவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாசேதுங், சியாங்கே ஷேக்குடன் நேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். 1946, ஜூலைக்குப் பிறகு சீனா வில் உள்நாட்டுப் போர் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது.

“ப்ளா” எனும் மக்கள் விடுதலை இரானுவம் பல முனைகளுக்குச் சென்று, எதிரிகளின் இரானுவத்தை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தகர்த்தது. சியாங்கே ஷேக் இரானுவத்தினர் பெரும் எண்ணிக்கையில் கைது செய்யப்பட்டு, போர்க் கைதிகளாக நடத்தப் படுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களின் விருப்புத்துடனேயே மக்கள் விடுதலை இரானுவத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, கோமின்டாங் இரானுவத்தை எதிர்த்து போரிட வைத்தனர்.

1948இல் படைபலத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஜூலை 1946இல் கோமின்டாங் இரானுவம் 43 லட்சம் பேர், “ப்ளா”வில் 12 லட்சம்தான். ஆனால், 1949 இறுதியில் கோமின்டாங் படைபலம் 29 லட்சமாக குறைந்தது. ஆனால் செஞ்சேனை “ப்ளா” 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக வளர்ந்து விட்டது. இரானுவ பலம், மக்கள் பலம், கொள்கை பலம் ஆகிய மூன்றும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு சாதகமாக மாறியிருந்ததாலும், சோஷலிச நாடான சோவியத் யூனியனின் ஆதரவும் உதவியும் இருந்ததாலும், புரட்சி வெகு விநாயில் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தது.

1949, ஜனவரியில் “ப்ளா” பீகிங் மாநகரத்தை போரிடாமலேயே கைப் பற்றியது. அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமப் புறங்களையும் வளைத்துப் பிடித்தது. சியாங்கே ஷேக்கின் இரானுவம் பலபகுதிகளில் நிலைகுலைந்து போரைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான ஆர்வத்தை இழந்தது. இவ்வாறு நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சீனப் புரட்சி, சீரிய தளபதி மாசேதுங் தலைமையில் மாபெரும் வெற்றியினைப் பெற்றது. 1949, அக்டோபர் முதல் நாளன்று பீகிங்கை தலைநகராகக் கொண்டு மாசேதுங் தலைமையில் சீன மக்கள் குடியரசு பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

“நூறு பூக்கள் மலரட்டும், நூறு கருத்துகள் முட்டி மோதட்டும் என்பது கலை வளர்வதற்கும், அறிவியல் முன்னேறுவதற்கும், நமது நாட்டின் சோஷலிச கலாச்சாரம் செழித்தோங்குவதற்கும் உரிய கொள்கையாகும். கலையில் பல்வேறு வழவாங்களும், கருத்துகளும் சுதந்திரமாக வளரலாம். அறிவியலில் பல்வேறு கருத்துகளும் சுதந்திரமாக முகிழ்த் தெழலாம். கலையின் குறிப்பிட்ட ஒரு நடையை அல்லது ஒரு சிந்தனை முறையைத் திணித்து, இன்னொன்றைத் தடை செய்ய நிர்வாக நடவடிக்கைகள் பயன்படுத்தப்பட்டால், அது கலை, அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத் தீங்கு பயக்கும் என நாம் கருதுகின்றோம்”

என்ற மாவோவின் கருத்து இன்றளவும் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது!

அன்புள்ள,

மு.க.

(முரசொலி 19.11.2007)

கனூர் மாவட்ட இளைஞர் அணி செயல் வீரர்கள் கூட்டத்தில் பங்கேற்பதற்காக ஞாயிற்று கழக இளைஞர் அணிச் செயலாளர் உதயநிதி ஸ்டாலின் அவர்கள் வருகை தந்தபோது, கனூர் மாநகர் முழுவதும் மக்கள் திரண்டு வந்து சாலை நெடுக சிறப்பான வரவேற்பளித்தனர். இவ்வரவேற்பையொட்டி உதயநிதி ஸ்டாலின் அவர்கள் “கழகத்தினர், இளைஞர் அணித் தம்பிகள், மகளிர், பொதுமக்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் என் அன்பையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார்.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டி “முத்தமிழ்த்தேர் அலங்கார ஊர்தி, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்ததையொட்டி, அத்தேரை அமைச்சர் தா.மோ.அன்பரசன் மலர் தூவி வரவேற்று, முத்தமிழ்த்தேரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் திருவருவச்சிலைக்கு மலர்மாலை அணிவித்து மரியாதை செலுத்தினார். உடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆ.ர.ராசுல் நாத், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் க.செல்வம், ஈட்டமன்ற உறுப்பினர் வரலட்சுமி மதுகதனன், மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் சுபா நந்தினி, தலைமை செயற்குழு உறுப்பினர் க.அன்புச்செல்வன், நகரச் செயலாளர் எஸ்.நரேந்திரன், மாவட்ட ஊராட்சி குழு தலைவர் செம்பருத்தி துர்கேஷ், நகர மன்ற தலைவர் தேன்மொழி, ஒன்றிய குழு தலைவர் உதயா கருணாகரன், உள்ளாட்சி பிரதிநிதிகள், அரசு அலுவலர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர்.